

Harold Teurlings: de grote puinhoop opgeruimd

maandag 10 mei 2010

Harold Teurlings, van huis uit katholiek en van beroep metaalbewerker bij een luchttechnisch bedrijf, was verslaafd aan alcohol. Zijn leven was een puinhoop geworden. Door middel van contacten met de buren riep God hem tot de orde. 'De grote puinhoop in mijn hart moest worden opgeruimd'.

Eigenlijk

heeft God mij al vanaf mijn geboorte in de gaten gehouden. Na een hele zware geboorte lag ik tot twee keer toe op sterven. Toen al heb ik gestreden op leven en dood met God aan mijn zij. Nu weet ik waarom Hij me niet heeft laten gaan. Hij heeft ook een plan voor mijn leven. God had me al langer op het oog. Hij heeft me eerst tot de orde geroepen, want er heerste een grote puinhoop in mijn leven de laatste jaren: alcohol, liegen en alle negatieve dingen die er bij kwamen. Ik gaf nergens meer om. Ik was geestelijk dood, labiel en te bewegen tot verkeerde dingen. Die grote puinhoop in mijn huis, mijn hart, moest eerst opgeruimd worden.

In die periode

leerde ik Pastoor van Roosmalen in mijn woonplaats Waalwijk kennen die me heel goed geholpen heeft. En ik ging af en toe naar de St. Jan. Ik probeerde thuis ook te bidden, maar er zat toen totaal geen kracht achter mijn gebed omdat ik geestelijk verzwakt was en omdat er een muur om mijn hart was gebouwd. En terwijl er, afgelopen jaar, een hele grote schoonmaak aan de gang was in mij, in een vrij moeilijke periode, gebeurden er iets bijzonders. God kwam in actie.

Coby

Mijn kat Coby

was al een paar dagen niet thuis geweest. Hij is wel eens meer dagen lang weg. Op een avond, in de zomervakantie van 2008 ging de deurbel. Cassandra stond aan de deur. Ik kende haar toen nog niet, want ze was pas in onze wijk komen wonen. Ze vroeg: 'Is die kat van jou?'. Want dat had ze van een buurtbewoner vernomen. 'Hoi Coby!' zei ik. Cassandra zei dat Coby al een paar dagen bij haar was geweest. Toen hebben we ongeveer een half uur staan kletsen (Nog niet over het geloof).

Ik heb toen een

paar dagen zitten denken om haar eens uit te nodigen, en zodoende stond ik op een dag voor haar deur. Cassandra was helemaal verbouwereerd en wist even niet wat ze moest zeggen maar vond het wel leuk. We discussieerden waar we iets zouden gaan drinken. Ze had toen een voorstel om bij mij thuis wat te gaan drinken. Dat was op een zondagavond.

Wat

later op die avond begon ik wat vragen te stellen over het geloof, want ze zei dat ze naar 'De Bron' ging: een christengemeente in Waalwijk. En de rest van de avond hebben we het nergens anders meer over gehad.

Ik

was duidelijk geprikkeld, niet wetend dat er een grote geestelijke verandering plaats vond.

Cassandra belde

me regelmatig op om te zeggen dat Coby weer bij haar lag, dus ging ik regelmatig bij haar langs om Coby op te halen. Of om wat eten te brengen voor Coby. Zelfs bij een regen bui, toen Coby weg wilde belde ze me op om hem te komen halen. We hadden het dan toch weer regelmatig over het geloof. Dat ging zo 3 á 4 maanden door. Ik vond het ook goed als Coby een paar dagen bij haar bleef logeren. Op aanraden van Cassandra het ik zelf een kattenluik aangeschaft, zodat Coby nu helemaal de vrijheid had. Maar begin november 2008 gebeurde er iets met me. Nadat ik een kleine dip had, kreeg ik een grote drang om meer te weten te komen over 'De Bron' en over God. Ik ging bij mijn burens Jan en Yvonne langs voor inlichting. Na wat gepraat te hebben wilde ik de 'fundamentstudie' gaan doen die Jan geeft. Om zo Gods woord te leren kennen en te begrijpen door het lezen in de bijbel.

'God is goed met je bezig'

Toen sprak

Yvonne de woorden 'God is al goed met je bezig'. Ik kreeg rillingen over mijn hele lichaam toen ze dat zei. En ik werd helemaal warm van binnen. De tranen sprongen in mijn ogen. Er viel iets weg, een blokkade. Ik, 40 jaar oud, kwam tot geloof. Ik opende de deur voor de Heer.

Thuis en zelfs

in de auto heb ik God om vergeving gevraagd en kwam ik tot besef dat de Here Jezus ook voor mij is gestorven. Voor mijn zonde die ik begaan heb de afgelopen jaren. De muur die om mij heen stond brokkelde langzaam af door mijn gebed en geloof. De Heer liet mij lezen wat ik moest lezen, zien wat ik moest zien en horen wat ik moest horen. Ik ging dingen doen die ik moest doen.

Hij heeft mij

verlost van mijn alcoholverslaving. Ik kon naar buiten en de mensen konden naar binnen, ik was bevrijd. Toen dit gebeurden was Coby niet meer bij me weg te krijgen alsof zijn taak volbracht was wat Cassandra ook al zei. En hij heeft nu ook zijn rust bij mij. Sinds november 2008, toen ik tot bekering kwam. kom ik bijna elke week in 'De Bron'. Het lied dat ik voor mijn doop heb gekozen heet: 'Hoe kan ik verder leven'. Het wordt gezongen door Cassandra, en is

opgedragen aan alle mensen die ik pijn en verdriet heb gedaan door mijn zonde.

Na mijn doop begint er een nieuw Christelijk leven met een bijzonder iemand aan mijn zij, de Here God.

Ik hoop bij christengemeente 'De Bron' in Waalwijk Zijn weg te kunnen volgen. Want Hij is de weg en de Waarheid en het leven.

Harold Teurlings, 2010

U kunt contact opnemen met Harold Teurlings: stuur een email

© Keerpunt, 2010